Dosarul nr. 2c-701/2026
(2-26041118-12-2c-01042026-1)

H O T Â R Î R E
În numele Legii

10 septembrie 2026 mun. Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Cazacu Grigorii, examinând în procedura cererilor cu valoare redusă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Andrei Baș în interesele lui SRL „Doorify Tech CMC" SRL împotriva "Fly One" SRL cu privire la încasarea compensației pentru întârzierea zborului și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces.

Avocatul Andrei Baș în interesele lui SRL „Doorify Tech CMC" SRL a intentat acțiune împotriva "Fly One" SRL cu privire la încasarea compensației pentru întârzierea zborului și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că la 11.06.2023, ora 20:20, a fost stabilită cursa aeriană Chişinău (KTV) - Tel Aviv (TLV) - cu nr. zborului ***** ce urma a fi deservită de către compania de zbor FLY ONE.

Relevă că la caz, cet. SRIBNA***** Yuliia, identificat în baza paşaportului cu codul numeric: *****şi cet. SRIBNA ***** Mykhailo, identificat în baza paşaportului cu codul numeric:***** au achiziţionat biletul de zbor cu nr. de rezervare *****pentru cursa *****Chişinău (KTV) - Tel Aviv (TLV). Dând o definiţie a termenului „rezervare", prin prisma Hotărârii cu nr. 836 din 08.11.2012, putem deduce că este acea circumstanţă când pasagerul posedă un bilet sau un alt document doveditor, care indică faptul că rezervarea a fost acceptată şi înregistrată de operatorul aerian sau de turoperator sau de o agenţie de turism.

Menționează că astfel, în ziua zborului, pasagera SRIBNA ***** Yuliia şi SRIBNA ***** Mykhailo s-au prezentat la aeroport cu 2 ore înainte pentru înregistrare, la care, reprezentantul companiei aeriene i-a comunicat că zborul respectiv a fost anulat.

Afirmă că conform informaţilor plasate pe site-ul www.flightradar24.com se atestă faptul că aeronava ***** care urma să opereze zborul respectiv, a rămas la sol pe Aeroportul de la Chişinău (KIV). Astfel, se confirmă faptul că compania aeriană FLY ONE nu a operat zborul Chişinău (KIV) - Tel Aviv (TLV) cu *****din 11.06.2023, având statut de ''anulat".

Declară că prin contractul de cesiune de creanţă, pasagerii RIBNA ***** Yuliia şi SRIBNA ***** Mykhailo şi-au cesionat dreptul de creanţă companiei SRL „DOORIFY TECH CMC", privind compensarea bănească în urma anulării zborului.

Susține că la 25.06.2025, societatea cu răspundere limitată "Fly One" a recepţionat prin aviz recomandat cererea prealabilă, depusă de către avocatul Andrei BAŞ, prin care s-a oferit un termen de 7 zile pentru a stinge obligaţiile pecuniare.

Aşadar, epuizând toate căile de soluţionare pe cale amiabilă cu compania ”Fly One” ”Fly One” S.R.L, considerăm oportun de a înainta prezenta acţiune injustiţie.

Menționează că în conformitate, cu art. 9 alin. (1) Cod Civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Or, drepturile şi obligaţiile civile apar: din contracte şi din alte acte juridice.

Susține că prin rezervarea biletului de zbor cu nr. de rezervare *****se prezumă că a fost încheiat un contract de transport. Or, prin contractul de transport, compania aeriană ”Fly One” S.R.L. şi-a asumat obligaţia de a transporta pe cursă aeriană Chişinău (KTV) - Tel Aviv (TLV) pe cet. RIBNA ***** Yuliia şi SRIBNA ***** Mykhailo.

Conform prevederilor art. 1411 alin. (1) Cod Civil, prin contractul de transport, o parte (transportator) se obligă faţă de cealaltă parte (pasager sau expeditor) să o transporte împreună cu bagajele ei sau, respectiv, să transporte bunul la locul de destinaţie, iar cealaltă parte se obligă să plătească remuneraţia convenită.

Or, art. 1417 alin. (1) Cod Civil, statuează că contractul de transport de persoane se confirmă (se documentează) printr-un bilet (titlu de călătorie) sau alt document care dă dreptul la transport. Biletul poate fi emis în format electronic.

Afirmă că prin prisma pct. 1, lit. (c) în coroborare cu pct. 2 lit. (a) din Regulamentul privind compensarea şi asistenţa pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare şi anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor, aprobat prin hotărârea Guvernului nr.836 din 08 noiembrie 2012, al Regulamentului (CE) nr.261/2004 al Parlamentului European şi al Consiliului din 11 februarie 2004, se stabileşte condiţiile în care pasagerii transportului aerian îşi pot exercita drepturile minime atunci când: zborul este anulat.

Mai mult indică că, prevederile din prezenta Hotărâre se aplică sub rezerva ca pasagerii să aibă o rezervare confirmată pentru zborul respectiv şi să se prezinte personal pentru înregistrare în condiţiile stipulate şi la ora indicată. O altă condiţie de valabilitate a compensaţiilor indicate în prezentul Regulament se aplică: pasagerilor care pleacă de pe un aeroport situat pe teritoriul Republicii Moldova.

Relevă că la caz, toate circumstanţele menţionate supra au fost respectate cu stricteţe de către pasageri, prin urmare aceştia sunt eligibili pentru a încasa despăgubirile cuvenite.

Potrivit, pct. 16 lit. (b) în coroborare cu pct.17 din Hotărârea Guvernului cu nr. 836 din 08.11.2012 în oricare din cazurile în care un operator aerian anticipează o posibilă întârziere a unui zbor peste ora de plecare prevăzută, după cum urmează: timp de trei ore sau mai mult, în cazul tuturor zborurilor cuprinse între 1500 şi 3500 de kilometri, pasagerii urmează să primească o compensaţie în conformitate cu prevederile capitolului V din prezentul Regulament.

Declară că prin prisma dispoziţiei pct. 18 lit. b) din acelaşi Regulament, legiuitorul a stabilit că pasagerii primesc o compensaţie în valoare de: 400 euro pentru toate zborurile cuprinse între 1500 şi 3500 kilometri. Pentru stabilirea distanţei se ia în considerare ultima destinaţie unde pasagerul urmează să sosească după ora prevăzută datorită refuzului la îmbarcare sau anulării zborului. Plata compensaţiei se va efectua în lei moldoveneşti la cursul Băncii Naţionale a Moldovei la data achitării acesteia.

Raportând circumstanţele cauzei la normele aplicabile speţei, ţinând cont de distanţa zborului pe cursa Chișinău (KIV) - Tel Aviv (TLV) este de 1732.88 km, respectiv compania aeriană urmează să achite o compensaţie în mărime de 800 euro.

Conform art. 10, lit. (d) din Legea nr. 105 privind protecţia consumatorilor, prestatorul este obligat să respecte cerinţele stabilite în actele normative sau declarate, precum şi clauzele contractuale.

Relevă că aplicabil speţei sunt şi prevederile prevăzută la art. 21, alin (1) din Lege nr. 105, care accentuează că prestatorul (executantul) este obligat să asigure prestarea serviciului (executarea lucrării) în termenele şi condiţiile stabilite în reglementările specifice în domeniu sau stipulate în contractul de prestare a serviciului (executare a lucrării).

Menționează că în temeiul, art. 858, alin. (1) şi (2) Cod Civil (CC al RM), temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună credinţă, la locul şi în momentul stabilit. Or, obligaţia de transportare asumată de compania aeriană nu a fost îndeplinită în mod corespunzător, avându-se în vedere că zborul a fost anulat şi nu s-a respectat ora de sosire la destinaţie.

Declară că instanţa urmează să reţină, că Regulamentul (CE) cu nr. 261/2004 urmăreşte asigurarea unui înalt nivel de protecţie a pasagerilor aerieni, indiferent dacă se află într-o situaţie de refuz la îmbarcare, de anulare sau de întârziere prelungită a zborurilor, întrucât toţi sunt victime ale unor dificultăţi şi neplăceri grave similare care au legătură cu transportul aerian.

Invocă că în temeiul dispoziţiilor art. 94, alin. (1) Cod de Procedură Civilă (CPC), instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului - proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Menționează că în conformitate, cu art. 96, alin. (1^1) CPC, cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Or, potrivit prevederilor art. 82 CPC al RM, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

Conform anexei 1 din Legea nr. 213 din 31.07.2023 cu privire la taxa de stat, rezultă că pentru cererile de chemare în judecată privind litigiile cu caracter patrimonial dacă valoarea acţiunii este de 5001-50000 lei, taxa de stat va constitui 250 lei + 4% din valoarea acţiunii.
în baza art. 2 alin. (4) din aceeaşi normă, se va achita suplimentar taxa de timbru în valoare de 200 lei.

Ţinând cont de pct. III din contractului de cesiune, rezultă că cesionarul va încasa 50% din compensaţia aeriană.

Prin urmare solicită avocatul Andrei Baș în interesele lui SRL „Doorify Tech CMC” SRL împotriva ”Fly One” SRL încasarea compensației pentru întârzierea zborului în mărime de 800 de EURO, conform cursului BNM la ziua executării hotărârii.

Procedura examinării

În conformitate cu prevederile art. 276^3 Cod de procedură civilă,

(1) Procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă.

(2) Judecătorul poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ţinînd cont de împrejurările cauzei, nu sînt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul.

(3) În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pîrîtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pîrîtul poate depune o cerere reconvenţională în condiţiile art.172 şi 173 doar dacă valoarea acţiunii reconvenţionale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condiţiile legale de exercitare a cererii iniţiale cu valoare redusă.

(4) Dacă din materialele cauzei rezultă că cererea nu poate fi examinată în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă, judecătorul, prin încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul, dispune examinarea cauzei în ordine generală. În acest caz, prevederile prezentului capitol sînt inaplicabile.

Conform art.276^4 alin.(2) Cod de procedură civilă, dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pîrîtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

Se atestă că pîrîtul fiind citat public (f.d. 48) nu a depus nici o explicație sau răspuns în termenul prevăzut de lege, iar alte cereri nu au parvenit.

Aprecierea judecătorului

Studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, instanța ajunge la concluzia de *a respinge* cererea de chemare în judecată, din următoarele considerente.

În corespundere cu prevederile art.5 alin.(1) Cod de Procedură Civilă,

(1) Orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Iar art.166 alin.(1) Cod de Procedură Civilă indică expres că,

(1) Oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenţei sau inexistenţei unui drept trebuie să depună în instanţa competentă o cerere de chemare în judecată.

(2) În conformitate cu prevederile art. 240 din Codul de procedură civilă,

(1) La deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

(2) Dacă, în timpul deliberărilor, consideră necesară clarificarea unor noi circumstanţe importante pentru soluţionarea cauzei sau cercetarea suplimentară a probelor din dosar, instanţa judecătorească emite o încheiere de reluare a dezbaterilor judiciare. După examinarea cauzei în fond, instanţa audiază din nou pledoariile participanţilor la proces.

(3) Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Totodată, instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum şi argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum şi argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs Spania, Hotărâre din 21 ianuarie 1999, § 26). Hotărîrea judecătorească trebuie să corespundă tuturor normele de drept, să fie clară, înțeleasă de părţile implicate în litigiu şi să răspundă în mod sigur şi expres la toate cererile şi obiecțiile formulate de reclamant şi pîrît.

Conform prevederilor art. 118 din Codul de procedură civilă,

(1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

(2) Partea care nu a exercitat pe deplin obligaţia de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanţei judecătoreşti un demers prin care solicită audierea părţii adverse în privinţa acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanţele pe care instanţa le consideră dovedite.

(3) Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Potrivit prevederilor art. 121 din Codul de procedură civilă,

Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Iar conform prevederilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Articolul 240 alin.(1) din Codul de procedură civilă, prevede că la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Astfel, instanța reține că circumstanțele faptice ce au importanță pentru soluționarea cauzei se rezumă la următoarele.

La 11.06.2023, ora 20:20, a fost stabilită cursa aeriană Chişinău (KTV) - Tel Aviv (TLV) - cu nr. zborului ***** ce urma a fi deservită de către compania de zbor FLY ONE.

La caz, cet. SRIBNA***** Yuliia, identificat în baza paşaportului cu codul numeric: *****şi cet. SRIBNA ***** Mykhailo, identificat în baza paşaportului cu codul

numeric:***** au achiziţionat biletul de zbor cu nr. de rezervare *****pentru cursa *****Chişinău (KTV) - Tel Aviv (TLV).

Astfel, în ziua zborului, pasagera SRIBNA ***** Yuliia şi SRIBNA ***** Mykhailo s-au prezentat la aeroport cu 2 ore înainte pentru înregistrare, la care, reprezentantul companiei aeriene i-a comunicat că zborul respectiv a fost anulat.

Conform informaţilor plasate pe site-ul www.flightradar24.com se atestă faptul că aeronava ***** care urma să opereze zborul respectiv, a rămas la sol pe Aeroportul de la Chişinău (KIV). Astfel, se confirmă faptul că compania aeriană FLY ONE nu a operat zborul Chişinău (KIV) - Tel Aviv (TLV) cu *****din 11.06.2023, având statut de ’’anulat”.

Prin contractul de cesiune de creanţă, pasagerii RIBNA ***** Yuliia şi SRIBNA ***** Mykhailo şi-au cesionat dreptul de creanţă companiei SRL „DOORIFY TECH CMC”, privind compensarea bănească în urma anulării zborului.

La 25.06.2025, societatea cu răspundere limitată ”Fly One” a recepţionat prin aviz recomandat cererea prealabilă, depusă de către avocatul Andrei BAŞ, prin care s-a oferit un termen de 7 zile pentru a stinge obligaţiile pecuniare.

La caz, instanța constată că în susținerea acțiunii civile, reclamanta a anexat contractul de cesiune de creanță, presupus încheiat electronic și semnat digital la 16.06.2023 de RIBNA ***** Yuliia şi SRIBNA ***** Mykhailo și SRL „Doorify Tech CMC”.

Art.8 pct. 4 din contract, prevede că prezentul contract sa încheiat astăzi – 16.06.2023, la distanță – via e-mail, câte un exemplar pentru fiecare parte.

Examinând valabilitatea și eficacitatea contractului de cesiune de creanță prezentat la dosar, instanța de judecată reține prevederile art.21 al Legii nr.124 din 19 mai 2022 privind identificarea electronică și serviciile de încredere, (1) semnătura electronică și sigiliul electronic, indiferent de gradul de protecție de care dispun, produc efecte juridice și sunt acceptate ca probe, inclusiv în cadrul procedurilor judiciare, chiar dacă: a) se prezintă în formă electronică; sau b) nu se bazează pe un certificat eliberat de un prestator de servicii de încredere; sau c) nu se bazează pe un certificat calificat al cheii publice; sau d) nu sunt create prin intermediul dispozitivului de creare a semnăturilor electronice sau a sigiliilor electronice.

Alin.(2), semnătura electronică calificată are aceeași valoare juridică ca și semnătura olografă. (3) Semnătura electronică calificată și sigiliul electronic calificat beneficiază de prezumția integrității datelor și a corectitudinii originii datelor respective la care se referă semnătura electronică calificată sau sigiliul electronic calificat.

(4) Modalitatea în care se asigură gradul de protecție a semnăturii electronice calificate pentru echivalarea acesteia cu semnătura olografă aplicată pe hârtie se stabilește de organul de supraveghere și control, conform art. 35 alin. (2).

(5) Modalitatea de aplicare a semnăturilor electronice și a sigiliilor electronice de către angajații persoanelor juridice de drept public se stabilește de Guvern. Persoanele juridice de drept privat stabilesc individual modalitatea de aplicare a semnăturilor electronice și a sigiliilor electronice de către reprezentanții acestora. (6) Semnătura electronică și sigiliul electronic nu constituie mijloace de criptare a informației.

Potrivit art.28 al Legii nr.124 din 19 mai 2022, (1) verificarea autenticității semnăturii electronice sau a sigiliului electronic se efectuează prin intermediul dispozitivului de

verificare a semnăturilor electronice sau a sigiliilor electronice și/sau al produsului, cu utilizarea datelor de verificare a semnăturii electronice sau a sigiliului electronic.

(2) La verificarea semnăturii electronice avansate sau a sigiliului electronic avansat, precum și a semnăturii electronice calificate sau a sigiliului electronic calificat, dispozitivul de verificare a semnăturilor electronice sau a sigiliilor electronice și/sau produsul trebuie: a) să ofere posibilitatea afișării conținutului documentului electronic sau să facă referință irevocabilă la documentul respectiv; b) să afișeze faptul modificării documentului electronic; c) să facă referință la semnatar sau la creatorul sigiliului electronic.

(3) La verificarea semnăturii electronice avansate sau a sigiliului electronic avansat, precum și a semnăturii electronice calificate sau a sigiliului electronic calificat trebuie să se garanteze, cu o siguranță suficientă, că: a) datele de verificare a semnăturii electronice sau a sigiliului electronic corespund datelor afișate persoanei care verifică semnătura electronică sau sigiliul electronic; b) semnătura electronică sau sigiliul electronic este verificat cu certitudine, iar rezultatul verificării și identitatea semnatarului sau a creatorului sigiliului electronic sunt afișate corect; c) autenticitatea și valabilitatea certificatului cheii publice solicitat în momentul verificării semnăturii electronice sau a sigiliului electronic sunt verificate cu certitudine; d) conținutul certificatului cheii publice este redat clar; e) modificările care pot influența securitatea semnăturii electronice sau a sigiliului electronic pot fi detectate.

Conform art.40 alin.(1) și (2) al Legii nr.124 din 19 mai 2022, documentul electronic semnat cu semnătură electronică calificată este asimilat, după efectele acestuia, cu documentul similar pe suport de hârtie, semnat cu semnătură olografă. Documentul electronic semnat cu alt tip de semnătură electronică decât cea calificată este asimilat, după efectele sale, cu documentul similar pe suport de hârtie, semnat cu semnătură olografă, doar în cazurile stabilite expres de actele normative sau de acordul părților privind aplicarea semnăturilor sau sigiliilor electronice, cu respectarea condițiilor stipulate la art. 43 alin. (1).

În corespundere cu art.43 al Legii nr.124 din 19 mai 2022, (1) documentul electronic este considerat autentic dacă întrunește cumulativ următoarele condiții: a) semnătura electronică sau sigiliul electronic este aplicat de persoana abilitată, în modul stabilit, să semneze cu semnătură olografă documentul echivalent pe suport de hârtie; b) pe documentul electronic este aplicată semnătura electronică autentică sau sigiliul electronic autentic al semnatarului sau al creatorului sigiliului electronic indicat în document. Alin.(2), verificarea autenticității documentului electronic se efectuează prin verificarea, cu ajutorul dispozitivelor de verificare a semnăturilor electronice sau a sigiliilor electronice și/sau al produsului, a autenticității semnăturii electronice sau a sigiliului electronic.

Având în vedere prevederile citate, instanța atestă că, în pofida anexării contractului de cesiune în copie pe suport de hârtie, documentul nu a fost prezentat în formatul electronic original, împreună cu fișierul conținând amprenta digitală, conform exigențelor stabilite în art.118 din Codul de procedură civilă raportat la prevederile

Legii nr.124 din 19 mai 2022 privind identificarea electronică și serviciile de încredere, fapt ce afectează fundamental valoarea probatorie și opozabilitatea față de pârâtă a acestui înscris.

Prin urmare, reținând prevederile Legii nr.124 din 19 mai 2022 privind identificarea electronică și serviciile de încredere, instanța constată că acestea stabilește, în mod expres,

forța juridică și opozabilitatea documentelor electronice semnate electronic, indiferent de gradul de protecție, cu condiția respectării unor cerințe minimale de verificabilitate și integritate, care să permită identificarea certă a semnatarului, validarea autenticității semnăturii și nemodificarea conținutului documentului.

Astfel că, potrivit art.21 alin.(1) din Legea citată, semnătura electronică, indiferent de gradul de protecție de care dispune, produce efecte juridice și este acceptată ca probă inclusiv în procedurile judiciare, iar în conformitate cu alin.(2) al aceluiași articol, semnătura electronică calificată este echivalentă semnăturii olografe, ceea ce presupune că, din punct de vedere legal, documentul semnat calificat are aceeași valoare juridică ca și documentul pe suport de hârtie semnat olograf, fiind aplicabilă prezumția de autenticitate și de valabilitate juridică a acestuia.

Mai mult, instanța de judecată stabilește că recunoașterea efectului juridic al semnăturii electronice presupune, în egală măsură, respectarea dispozițiilor art.28 și art.43 din Legea nr.124 din 19 mai 2022, care stabilesc în sarcina destinatarului documentului semnat, adică a instanței de judecată, posibilitatea de a verifica, cu certitudine, autenticitatea semnăturii electronice prin intermediul unui dispozitiv de verificare dedicat, care să permită, printre altele, afișarea conținutului documentului electronic, identificarea semnatarului și certificatul cheii publice, validarea faptului nemodificării documentului, precum și detectarea oricărei alterări ulterioare ce poate influența securitatea documentului sau a semnăturii.

La caz, art. 40 alin.(3) al Legii nr.124 din 19 mai 2022, reglementează faptul, că actele normative sau acordul părților privind aplicarea semnăturilor electronice care stabilesc cazurile de recunoaștere a documentelor electronice, semnate cu alt tip de semnătură electronică decât cea calificată, asimilate, după efectele lor, cu documente similare pe suport de hârtie, semnate cu semnătură olografă, trebuie să prevadă modalitatea de verificare a semnăturii electronice, precum și obligațiile părților privind confidențialitatea și răspunderea materială.

Totodată, potrivit art.824 din Codul civil, cesiunea de creanță trebuie să fie încheiată în forma cerută pentru actul juridic în al cărui temei s-a născut creanța cesionată.

Reieșind din aceste circumstanțe, instanța de judecată constată că reclamanta SRL „Doorify Tech CMC” nu a depus diligența în vederea prezentării fișierului electronic original al contractului de cesiune, semnat de ambele părți, sau alte înscrisuri potrivit legii care să permită instanței de judecată posibilitatea verificării autenticității documentului prin metodele prevăzute de lege, și în scopul validării, în condiții de transparență procesuală, a existenței și eficacității juridice a actului juridic dedus judecății.

Prin urmare, în lipsa prezentării contractului de cesiune de creanță din 16.06.2023, presupus a fi semnat la distanță dintre reclamantă (cesionar) SRL „Doorify Tech CMC” și cedentul Ion Stavila, în forma electronică necesară, semnat în mod valid și verificabil conform standardelor impuse de Legea nr.124/2022, instanța este în imposibilitate de a verifica autenticitatea semnăturilor, de a confirma faptul că semnăturile aparțin persoanelor indicate ca semnatare și că documentul în cauză nu a suferit modificări ulterioare, toate aceste elemente fiind indispensabile pentru validarea unui contract de cesiune de creanță.

Astfel, reclamanta SRL „Doorify Tech CMC” nu a făcut dovada calității procesuale active, întrucât nu a prezentat în mod valid contractul de cesiune de creanță. Acest aspect este esențial și decisiv în raport cu obiectul cauzei, și anume solicitarea de compensație

bazată pe un drept pretins cesionat de către pasagerii indicați supra. Or, obiectul contractului constituie cedarea de către cedenți a dreptului de creanță în valoare nominală de patru sute de euro pe pasager asupra debitorului cedat „Fly One" SRL, împreună cu drepturile succesorii derivate, către cesionarul SRL „Doorify Tech CMC"

Având în vedere aceste circumstanțe, instanța relevă că în lipsa prezentării contractului de cesiune în formatul electronic verificabil, nu se poate constata validitatea și eficiența juridică a acestuia, ceea ce determină imposibilitatea de a recunoaște reclamantei calitatea procesuală activă în raport cu creanța invocată și, în consecință, imposibilitatea de a pretinde în mod legitim suma compensatorie solicitată.

Prin urmare, cererea reclamantei SRL „Doorify Tech CMC" privind încasarea de la CA „Fly One" SRL a sumei de 800 euro cu titlu de compensație conform cursului BNM la ziua executării hotărârii, se respinge ca fiind neîntemeiată. Cererile accesorii, având caracter derivat și depinzând juridic de soarta cererii principale, vor fi respinse în mod corespunzător, întrucât, în lipsa admiterii pretenției principale, acestea rămân lipsite de temei.

Reținând faptul că imediat ce a fost stabilită lipsa calității procesuale active a SRL „Doorify Tech CMC", instanța nu are obligația de a analiza dacă zborul a fost sau nu întârziat ori dacă motivele invocate de pârâta CA „Fly One" SRL sunt sau nu justificate.

Din aceste considerenre, instanța ajuns la concluzia de a respinge acțiunea civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Doorify Tech CMC" împotriva CA „Fly One" SRL cu privire la încasarea compensației pentru anularea zborului.

în conformitate cu art. art. 90, 94, art. art. 238-241, 276^2-276^4, 362 Codul de procedură civilă, judecătorul,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Andrei Baș în interesele lui SRL „Doorify Tech CMC" SRL împotriva "Fly One" SRL cu privire la încasarea compensației pentru întârzierea zborului, ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la momentul pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Judecătorul Cazacu Grigorii